

at det i det praktiske Liv vil vise sig, at, selv om man blot gaaer ind paa to Femtedele, vil det sidste ikke ubetydeligt Gavn.

Skoleforstander Sørensen: Jeg skal tillade mig at modstige den sidste ærede Taler med Hensyn til § 6, idetmindste hvad Fyens Stift er angaaende. Efter det Bekjendtskab, jeg har til Forholdene der, maa jeg være af den Formening, at saadanne Laanekasser som disse ingenlunde vilde begunstige Arvefæstevæsenets Overgang til Selveiendom; thi at kunne faae to Femtedele paa første Prioritet i en Eiendomsgaard eller en Fæstegaard, som overgaaer til Eiendom, vil i Almindelighed ikke være vanskeligt; tvertimod vil det endogfaa i de fleste Tilfælde være let at faae to Trediedele eller maaskee endog mere, saa at jeg ikke skjønner, at Laanekasser, som blot ville yde to Femtedele, i fjerneste Maader kunne siges at begunstige, idetmindste saaledes som Forholdene ere i Fyens Stift.

Ryholm: Jeg veed ikke, om den sidste ærede Taler ret skjelnede imellem, at de to Femtedele ere af Taxationssummen, og at der ikke er Spørgsmaal om Kjøbesummen. Naar en Mand, efterat hans Gaard er bleven vurderet, kan faae to Femtedele, da troer jeg, at det selv i Fyen, der er den Provinds i Danmark, hvor Pengene i Almindelighed ere rigeligere tilstede, dog alligevel vil gavne, naar det bliver af Taxationssummen, saaledes som Lovudkastet indeholder.

Skoleforstander Sørensen: Jeg nægter ikke, at det vil gjøre nogen Forskjel, naar der er Tale om Taxationssummen; men alligevel skulde jeg være meget tilbøielig til at troe, at det ingenlunde vil bidrage til at fremme den Hensigt, som er fremsat som Motiv til Paragraphen, nemlig at det skulde begunstige Fæstevæsenets Overgang til Selveiendom.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Forordningen 7de Juni 1827 er i Forslaget kun nævnt som Regel for Vurderingen af Eiendommene; men deraf er det jo ikke nogen ligefrem Folge, at, naar det i § 6 hedder „to Femtedele af det Beløb, hvortil de i Henhold til Slutningen af § 4 Litr. b ere taxerede“, det da skal forstaaes paa samme Maade, som i Forordningen af

1827 er anført, og der kan vistnok være Arvefæstebeholdelser, som ere tillagte saadanne Tvangsmidler mod Eiendommene, og som ere af den Natur, at det vilde være overmaade betænkeligt at betragte de Eiendomme som ubefæstede Eiendomme, selv naar de bleve vurderede til et nedsat Beløb, blot ligefrem Byrden draget derfra.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

§ 6.

1) For ligeledes at fremme Dyrettelsen af Laanekasser mellem danske Grundeiere, bemyndiges Indenrigsministeriet til, ved at sanctionere saadanne Laanekassers Statuter, at indrømme dem de i nærværende Lovs § 2 Litr. a, c og d indeholdte Begunstigelser, naar de opfyldte de i § 4 Litr. c, e, f, g og h fastsatte Betingelser, og indskrænke sig til, i det Højeste at udlaaue med 1ste Prioritets Pantet i Eiendommene $\frac{2}{5}$ af det Beløb, hvortil de i Henhold til Slutningen af § 4 Litr. b ere taxerede.

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

§ 7.

2) Skulde nogen Creditforening attraae anden eller større Begunstigelse, end nærværende Lov hjemler Indenrigsministeriet at meddele, vil Saadant kun være at opnaae ved en speciel Lov.

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Overgangen til tredje Behandling vedtoges derpaa eenstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaae nu over til den næste Sag, som staaer paa Dagsordenen, Forslag til Lov angaaende visse Begunstigelser ved Afhændelsen af Bøndergods til Brugerne eller deres Børn eller Svigerbørn. Det er til 2den Behandling, Sagen foretages. Der er fremkommet et Endringsforslag, som har været ondeelt paa de Herrer's Pladser. Den ærede Stiller af Endringsforslaget har Ordet.

Det omtalte Endringsforslag er saalydende: Forslag af Stampe: At efter Ordet „Eiendom“ i anden Linie tilføies „eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte“.

Stampe: Jeg tør tillade mig at antage, at det Endringsforslag, som jeg har tilladt